

Lukas en Jasper gaan zeilen

Door een spleetje van het gordijn wipt een straal zonlicht de slaapkamer binnen. De zonnestraal schijnt op het kussen van Jasper, en kruipt langzaam maar zeker in de richting van zijn hoofd.

Jasper droomt van een dief die zijn huis is binnengeslopen. Hij heeft hem betrapt en roept: halt, sta stil! De dief draait zich om en schijnt met een sterke zaklamp recht in Jaspers gezicht. Dan schrikt hij wakker. Hij knippert tegen het felle licht. Nee, het is geen zaklamp van een dief die recht in zijn gezicht schijnt, maar een felle zonnestraal.

Hij kijkt op het wekkertje naast zijn bed. Half acht al! Snel springt hij uit zijn bed en trekt de gordijnen open. 'Prachtig weertje! Geen wolkje te zien!' zegt hij zacht tegen zichzelf. Hij kijkt naar de bomen in het parkje naast hun huis en knikt. 'En een prima windje ook.'

Hij gaat naar beneden. Vader heeft de tafel al gedekt.

'Goedemorgen Jasper. Lekker geslapen?' vraagt hij.

'Ja, heel lekker pap. En het is mooi weer, vindt u ook niet? En een goed windje! We gaan toch wel paps?'

Hij kijkt zijn vader vragend aan.

Zijn vader lacht. 'Ja, we gaan. Ik wil over een half uur weg. Dus ga je maar snel aankleden.'

Jasper vliegt naar boven. Mama heeft zijn kleren al klaargelegd.

Na het eten gaan ze op weg. Onderweg halen ze Lukas en zijn vader op.

De jongens zitten op de achterbank van de auto.

'Ik heb er echt zin in,' zegt Lukas.

'Heb jij wel eens gezeild?' vraagt Jasper.

'Nee. Jij wel?'

Jasper schudt zijn hoofd.

'Maar mijn vader wel, en die zegt dat het heel erg leuk is.'

Vader parkeert de auto op het terrein van de jachthaven. Hij gaat een gebouwtje binnen om een boot te huren. De jongens wachten buiten.

'Dat is een mooie! Zou je vader die gaan huren?' Lukas wijst naar een prachtig wit jacht.

Zijn vader schudt zijn hoofd. 'Nee Lukas, ik denk niet dat Jaspers vader die boot gaat huren. Eerder die daar.' Hij wijst naar een hele rij open houten zeilboten aan de andere kant van de steiger.

'Oooh,' zegt Lukas. 'Zo klein? Kunnen we daar wel met z'n vieren in? Zinkt hij dan niet?'

Jaspers vader komt het gebouwtje uitlopen. Hij draagt een paar fel oranje dingen.

'Zo jongens, we hebben boot nummer 8. En hier, voor iedereen een zwemvest.'

Hij geeft ze allemaal zo'n oranje vest.

'Goed vastmaken hoor! Het kan je leven redden.'

Het duurt nog een hele tijd voor ze wegvaren. De vaders bestuderen eerst een grote kaart van het meer. Dan zijn ze zover. Jasper maakt het touw los. Lukas' vader peddelt rustig de haven uit. Jaspers vader zit aan het roer.

Als ze de haven uitkomen, zien ze voor zich een enorm groot meer.

'Wauw, het lijkt wel een zee!' roept Lukas uit.

Zijn vader hijst de zeilen.

'Hier, hou jij dit touw goed vast,' zegt Jaspers vader tegen Lukas.

Dan vangt het zeil wind, en met een ruk gaat de boot vooruit.

'Dit is gaaf!' roept Jasper. Hij leunt over de achterkant. 'Moet u kijken pap! We maken echte golven.'

'Dat heet een hekgolf,' zegt zijn vader. 'En de golven die de voorkant van de boot maakt heten boeggolven.'

'Mag ik voorop kijken?' vraagt Jasper.

'Als je je maar goed vasthoudt,' zegt zijn vader.

Voorzichtig gaat Jasper naar de voorkant. Hij gaat plat op zijn buik op de gladde houten voorplecht liggen en kijkt over het randje.

De scherpe boeg snijdt door het water. De wind waait door zijn haren. Waterspetters spatten in zijn gezicht. Jasper geniet met volle teugen.

Ze varen nu echt het grote meer op. Daar is de wind een stuk harder. Opeens komt er een flinke windvlaag. De boot komt met een ruk aan één kant uit het water. Jasper voelt hoe het gladde dek onder hem steeds schuiner gaat. Hij graait in het rond op zoek naar houvast, maar er is niets waaraan hij zich kan vasthouden. Hij glijdt met zijn hoofd naar beneden het dek af. Hij schreeuwt: 'HELP!' Dan belandt hij met een plons in het water. Kopje onder gaat hij. Van schrik doet hij zijn mond open en krijgt hij een flinke slok water binnen. Hoestend en proestend komt hij weer boven. Hij heeft het gevoel dat hij stikt. Bah, wat is dat vies! Hij hoest nog een paar keer, dan kan hij eindelijk weer een beetje normaal ademen. Het zwemvest zorgt ervoor dat hij op zijn rug komt te liggen. Een stukje verder ziet hij de boot. Hij hoort zijn vader roepen: 'Geen paniek, Jasper. Ik draai de boot en dan pik ik je weer op.'

Jasper wacht vol ongeduld op de boot. Maar het draaien van de zeilboot gaat niet zo snel. Even later glijdt de boot vlak langs Jasper. De vader van Lukas grijpt hem bij zijn zwemvest en hijst hem binnenboord.

Een beetje bibberig kruipt Jasper dicht tegen zijn vader aan.

'Geschrokken, Jasper?' vraagt vader.

Jasper knikt.

Zijn vader slaat zijn arm om hem heen.

'Maar het is wel lekker warm water,' zegt Jasper dan met een klein lachje.

De hele ochtend zeilen ze over de plas. Soms heel schuin. Jasper en Lukas genieten. Om de beurt mogen ze sturen en de touwen vasthouden.

Tussen de middag laten de vaders het zeil zakken. Ze gooien het anker uit. Uit de koelbox pakken ze heerlijke broodjes en pakjes drinken.

'Mogen we nu zwemmen?' vraagt Lukas.

'Nee, na het eten moet je altijd een half uurtje wachten voor je gaat zwemmen.'

Ze gaan een poosje in de zon liggen. Even later horen de jongens een gesnurk. Ze kijken naar hun vaders, die languit op de bodem van de boot liggen te slapen.

Ze kijken elkaar aan. Jasper legt zijn vinger op zijn lippen.

'Sttt.'

Heel zachtjes doen ze hun shirt en broek uit. In hun zwembroek staan ze op de rand van de boot. Jasper telt op zijn vingers. Eén.... Twee... Drie! Ze zetten af en maken een bommetje in het water. De spetters vliegen hoog op, en maken de twee vaders kletsnat.

Als ze weer boven komen, zie ze twee natte, verschrikte hoofden over de bootrand steken. De jongens proesten het uit van de pret.

'Stelletje gemenerikken! Wacht maar, die krijgen jullie terug!'

Hun vaders komen ook het water in en proberen de jongens te pakken. De jongens zwemmen zo hard ze kunnen, maar hun vaders hebben hen zo te pakken. Ze gillen als ze hoog uit het water worden getild en een stuk verderop weer in het water plonzen.

Jasper pakt zijn bal uit de boot. Ze gooien een poosje de bal over. Dan klimmen ze weer in de boot.

De rest van de middag zeilen ze de hele plas wel vier keer over.

'Ik vind zeilen de mooiste sport die er bestaat,' zegt Lukas als ze aan het einde van de dag de haven invaren.

'Ik ook!' zegt Jasper.

Eeuwoud Koolmees